

Stoppen met jeugdwerk

Een vreemde kop voor een jeugdwerker, dat is zeker. Misschien zelfs wel dom om dit te schrijven voor iemand die hier zijn werk van heeft gemaakt.

Zijn het teleurstellingen, verloren idealen, ben ik het afgelopen decennium mijn passie, mijn geloof kwijtgeraakt? Niets van dit alles, de reden van deze titel ligt in een documentaire die ik onlangs heb gekeken: *Divided*.

Hiervoor moet ik terug naar vorig jaar toen ik heb geworsteld met een boek met de verontrustende titel *Already gone*. Op basis van een grootschalig onderzoek in Amerika komen de schrijvers tot de ontdekking dat trouwe bezoekers van de *Sunday School* de kerk eerder verla-

ten dan jongeren die niet actief participeren in het jeugdwerk. Dat betrokken jeugd veel minder geloof hechten aan de Bijbel dan andere jongeren. Wat de vraag oproept: zijn alle inspanningen in het kerkelijk jeugdwerk niet contraproductief? Moeten we niet gewoon stoppen met jeugdwerk en Gods water over Gods akker laten lopen?

In de documentaire *Divided* worden jeugdwerkers, pastors en predikanten gevraagd te reageren op de onderzoeksresultaten en de grote vraag: *why are young adults leaving the church?* Een herkenbare vraag voor Nederland, voor onze kerken die te maken hebben met de secularisatie. Sociologen voorspellen dat de kerk ten dode is opgeschreven, de cijfers van kerkverlating liegen er niet om en de toename van intolerantie ten opzichte van het christelijk geloof is zichtbaar in de samenleving en de Tweede Kamer.

Toch weiger ik om mee te hui- len met de pessimisten die het

hoofd in de schoot hebben gelegd en ruzie maken over wie het licht mag uitdoen. Het is ook zeker niet mijn intentie om een bijdrage te leveren aan de *selffulfilling prophecy*. Al veel te vaak wordt gedrag van jongeren bepaald door de lage verwachtingen van de ouderen. Maar onze realiteitszin dwingt ons om deze vragen serieus te nemen. Ongetwijfeld kent u als lezer ook neefjes of nichtjes die 'uit het geloof zijn gegleden' en hebt u ook vrienden die teleurgesteld zijn afgehaakt. Mogelijk merkt u juist bij uzelf een structurele onvrede over de kerk. In *Divided* tekenen zich twee belangrijke tendensen af die mogelijk een denkrichting geven. Hierbij moeten we ons wel realiseren dat de Amerikaanse context beduidend anders is. Ervaringen, onderzoeken en mogelijke oplossingen zondermeer kopiëren voor Nederlands gebruik is kortzichtig. Toch daagt deze documentaire over het jeugdwerk ons uit kritisch te kijken naar het Nederlandse jeugdwerk. Temeer omdat er vanuit andere Europese landen naar Nederland gekeken wordt als 'gidsland' voor het christelijk jeugdwerk.

Een herkenbare tendens is dat ons jeugdwerk gevuld is met professionele programma's, spetterende activiteiten en flitsende werkvormen. Opgejaagd door de behoefte om actueel en relevant te zijn hebben we onszelf ongewild verloren in entertainment. Hoe gekker, hoe mooier want we moeten jongeren aan ons binden. De wereld draait door in een eindeloos aanbod om behoeften te bevredigen, 'zij gaan van kick tot kick steeds voort' en soms ontdek ik dezelfde tredmolen in het christelijk jeugdwerk. Ondanks al het mooie materiaal, de multimediale programma's en

de goed doordachte methoden zie ik steeds meer jongeren die niet weten wat ze met de Bijbel moeten. Zijn we ergens onderweg niet vergeten om jongeren te leren hoe je Bijbelstudie doet, hoe je moet volharden, op welke manier je kunt bidden en vasten en wat dienstbaarheid betekent?

Zijn we onze jongeren niet ongewild gaan zien als consumenten in plaats van kinderen van de gemeente die mogen ingroeien in de kennis van God?

Daarnaast raakte mij, tijdens het kijken van *Divided*, de vraag of de verantwoordelijkheid voor de geloofsgroei van onze jongeren niet op de verkeerde plek is gelegd? De kerk, en dus het jeugdwerk, lijkt wel alles uit de kast te moeten trekken om jongeren te 'laten geloven'. En de rol van de ouders blijft soms beperkt tot de taxi die de kinderen afzet bij de club. Maar ligt de eerste verantwoordelijkheid voor de geloofsopvoeding niet thuis, bij de vaders en moeders? Zijn we misschien Gods opdracht vergeten om thuis, onderweg, voor het slapengaan en bij het opstaan te spreken over Zijn grote daden?

Stoppen met jeugdwerk? In ieder geval moeten we stoppen met entertainen. En wanneer stoppen met jeugdwerk betekent dat ouders weer de verantwoordelijkheid nemen voor de geloofsopvoeding, dan geef ik graag mijn baan op.

Wout Schonewille

Wout Schonewille werkt voor *Protestants Jeugdcentrum Gouda STEP*.

Twitter: @woutschonewille